

MNISI VYHNANCI

Historický román

Václava Václava Beneše Třebitzkého

L. Pokračování

Jedna ta Vlácha oběsila jakéhos německého hraběte na svých vla- sech. Slyšte-liž? Na černých hed- vábových vlasech za to, že se ne- chýlil jině. Ráno ho našli na kaš- tu. Ale já té své byl věrný; mohl jsem jí stát. Aspoň by mi byl mohl na staré kolena někdo pos- louchat. Eh, co! Posloužit! Tobě, Holato stěla posloužit. Břetislav se nebudě válet za pec. Zas se bu- dne za něho pro českou slávu bít. — Julietto! Julietto! — zavzdychl si šedivce. Vloni jsme skorem také takovou viděli. Strachota by se byl za ní zbláznil. Prachza... kluk!

Holata zaklel z hezky z hraba. Křivohlav se vytrhl z molénie; nečekal však ničeho. Takovými Holatovými způsobem už dávno na- vykl. "Jsou to podivné holky, věst- li na vlastních vlasech nevěrníky," di- vil se Jurik.

"A nebo tě Hbá a Hbajfe vrazí ti díky pod žebra!" vykřikl dále Ho- leta, "Ale má Julieta taková ne- byla."

"Co z toho ten kluk má, že tam šel! — Jářku, o Strachotovi pov- dám, co že z toho má! K čemu učil jsem ho naplnat luk a k čemu mo- dem zápolit? Zakletá ta cesta po- slední! Čert mi to byl důžen, ten nejčernější, jež svatý Prokop ukvo- val, že jsem ho s sebou vzal. — Kam se jen ta Hlaka poděla? A po něm také nikde ani čoud. — Starý jsi, Holato, ale za zub nedovedeš drže- tí ničeho. Já jí řekl, že se Stra- chotovi černé lípe líbí, a z toho těz as holka jest pryč a s ní i kluk. Tolik jízve nám; ale žádná ta rá- na mi jazyk nezastála. Mohl mi ho tehlež ten Sařík přec jen vysek- nouť!"

Holata vydržel do soumraku se zbrojnou na zápraží. Křivohlav na modlitbách usnul a zase byla v dí- motě ústa jeho otevřena do pola a ruce sepnuty. Co byl v klášteře, neměl mímě nemohlo podlékaván na práci jist- ho, leda molénie. Čtěl se důklad- ně připravit na dalekou cestu do nebe.

XVII.

Po Běluščině svatbě.

V Kutrovicích měli již skorem pátá léta novou hezounku a mladinkou vládkyni. Už za několik dní tu tak zdomá- čněla, že se zdálo, jako by pod zdej- ším krovem půl věku byla prožila. Lidé si však nějak novou zeman- ku chválili nechtěli. Dbala příliš na poctu a za lichotivé slovo celou roční dávkou ze statku by byla odpu- stila. Ale těžko lichotivá slova na jazyk, nutiti, když jim člověk ne- přivyká.

Mladý zeman sám na to také jen měl a byl rád, políbila-li která z na Běluše jemnickou ručku. Co si jí přivezi z Hořešovic, koupil jí už troje nové šaty.

Strojila se ještě nádherněji, než za svoboda. I vzduchotivější byla než v oteklém dvoře. Starý kutrovický zeman říkával ženě, že sice synovi přije všecko dobré, ale tohle že je na něho trest, protože se k rodičům lépe nechoval a jich neposlouchal. "A také trochu na nás, že jsme mu poklesky trpěli," vždycky si pomyslíl. Běluška přijela dnes s Libějem z Buštěhradu.

V ten čas byla nejpříjemnější setba; ale mladý zeman prodlil celé tři dny na svatováclavském posvícení. Starý vládky nečekal sice synovi ničeho; ale pomyslíl si, že v čas set- by nikdy nejedl po posvícení a jezdit- li, že to odbyl vždycky za ne- děli.

Chodil dnes už za oráči třetí den, aby dobře seli a dobře zaorávali. Běluška seděla posad ve nej- nových šatech na židli posíté ko- zešinou. Vedle na stolečku hořel mlé ka- hane. Venku byla čirá noc a již hezky pozdní doba. Ale Běluška nepomý- šlela na spánek.

Co byla v Kutrovicích, dnes po- prvé oko její zakalené a mladistvá tvář prokvetlá růžemi zachmuřena jako náde dvorem nebe, na němž nebylo ani hvězdičky.

Na Buštěhradě povídali si o Do- brovítovi a mladém mnichu v švá- ském klášteře, chválece syna i sta- rého. Běluška odvrátila svůj obličej do- oken, aby nikdo nespozoroval na ní rozpáčitost a nikdo si nevěděl, jak jí bledne kvapem svěží tvář, a snad nikdo nezaslechl, jak prudceji srd- ce jí zabušilo. Tak náhle zatouži- la po domovu a v tom domově po- tiše sděluje, aby mohla mysliti na Pomněna.

"Mohli jsme již včera být doma, nemusila jsem toho slyšeti. A mo- hla jsem mít pokoj!" zašeptala ja- ko by pro sebe míměděk. Liběj však těchto slov zaslechl a poručil zapřahati. Jinak by se byl dneš otvára ještě domů dostali. Jeli tmavým, podzimním večerem.

Z Buštěhradu do Katrovic hezky daleko. Vitr skučel hvozdly jako přisera a v lesích bĕdovali kmeny, že bude zase zima, že se kostry jejich zahál- sice střihány hávem, ale tak stu- deným a ledovým, že az v "duš" uodí.

Běluška ani slova nepromluvila, těsně se zahálvě do šatů. Ani hvizdoty tvář, ani odřuková- ní koní, jež utvářou pádu trysem- letěti, neslyšela. Za Slavný předjeli hluk mužů. Šli bez úsvoru jako duchové, když vstanou na pohřebišti a bloufí po ze- mi. Běluška seskočila na dvoře s vozu a zabĕhla přímo do jizby, v níž za léta spávali. Ani si nevšimla, že na práhu stojí vládky se zemanou. Byl černá tma a kdož ve tmě vidí!

V jizbě bylo již rozsvíceno. B- ěluška si ulehla do lenošky; ale ne- veselākala se. Čtĕla bezpochyby u- žiti nových zelených šatů. Na Bu- štěhradě jí lichořili; byla také ve všech mladých zemanek co se jí- ch tam na posvícení sjeto, "nejhezčí, o- všem že také nejhrdišji.

A nyní se zlobila sama na sebe, že na ten Buštěhrad zajel. "Tebe, Pomněne, vychvalují a Bělušku zatracují," pomyslíla si. Pořád a pořád viděla v duchu snivě oko i přibledlou tvář a nemo- hla a nemohla se toho obrazu zbav- ití. A mladá, kyprá šnra Běluščina dmla se pod těsným, uzoukým sa- tem, že bylo znáti každé vydechnu- tí. Fakhle jí bylo jen dvakrát, ten den, když Pomněn do klášteřa ode- sel a když stála na kvělicím hřbí- tově samotna a Pomněn volným krokem bral se k míjnu ode tří ro- vň, v nichž ležely zahrabány všechny jeho blahé dny.

Mladá zeman se přemáhala do dneška. Nikdo ani nespozorovala, že jí co- si hrýve v mladém nitru. Byla vždycky tak veselá a rozmarná, že matka Drslava mužů dobráku říka- la: "Hleď, jak je ta holka šťastna bez neho. Může být stokrát šťastnější než v Kvělicích."

Hořešovičky vládky, aby měl se ženou pokoj, neodpověděl. A lidé zas říkali, že dva stejní dostali se za sebe, a někde ještě dodali, že si Běluška Liběje sotva asi vzala ze- srdce.

Svatbu slavili hloučně; po celém o- kolí ani takové nepamatovali. A Běluše při svatbě žert za žertem svěžími rty přecházela. Ale kdykoliv přišla do kvělického kostela, vždycky utkvělo oko její před chrámem na třech rovech a do- le za obydlím duchovéka na třech topolích, i kusech ohofelých zdí. Topole černaly se mezi bujným zelením i v máji: umrlci pohřbeni v říši květeny.

A proto také do Kvělic nerada chodivala; nebyla tam už ode zaf. "Jsi, Běluško, nemoena, celá se chvěješ, nikdy jsem tě tak neviděl; poslechni mne a odpoči si. Bude to z té cesty. Mohli jsme tam radě- ji zůstati do rána. Já říkal, že je nepohoda; ale nedáš si nikdy říci, pravil Liběj, vešed do světnice.

"Opravdu mi, Liběji, není nějak dobře. Ani sama nevím, od čeho. Ostatně to přišlo na mne hned na Buštěhradě." Liběj doběhl pro matku. Zeman ka udeřila vodu, umyla Běluška a co si nad hlavou Libějovy ženy říka- la. "Musíš si, B luško, nyní uleh- nouť a hodně se vypotit. Není to- ně jiného, než že to někdo ubra- nul. — Ale někdy to bývá také zlé. Kuřte na to zemel."

Posledních slov však zeman ka hlasitě neřekla. "Jen si, holoubku, lehni. Po té- kle odě všecko "té přejde. Je v ní klokočový prutek." Běluška sice sľibula, že si ulehne; ale neucínila tak.

Zhasla na kahani světlo, aby snad někdo nešel u okna a nedíval se, co je tak pozdě ve dvoře dnes světlí, uselala si do lenošky a ještě se nesvlékala. "Políběšila jsem se na tobě, Pom- něne, velmi a ten bĕh svůj přetĕ- de nesu. Unesu-liž jej? — A pomoci mi není. Či mám dále ukrývatí svou tvář? Dále s obličejem usmĕ- vavým kolem sebe pohlížeti? A dĕ- le si s nimi zahrávati?" — Smĕj se jen, Běluško, smĕj a dosyta si hrej; takový smĕch a taková hra ve- lou Moranĕ vsťfe nejjistĕji. Trp, Bĕ- luško, trp! Vĕlyť sama již své štĕs- tĕ roztrhla. Sama? — Či nešla jsem tehlež na hřbitov, nezamřl mne, nepohrdl mnou? — Mohla-liž jsem kroku jeho zadržeti? ... Mĕlas, Bĕluško! Vĕlyť po tvou lehkomy- slnost odešel a tvá lehkomyšlnost podala ruku Libějovi, aby potresta- la Pomněna a samu sebe učinila na celý život nešťastnou."

Mladá zeman ka se náhle odmĕ- la, protože jizbou co zasľutilo. By- se ly to její vlasy spietené nad čelem v kornu. Rozvlnily se. "Jsem nemoena, jsem; ale voda mi nepomůže. Ta v potoku by mi pomohla spĕše. ... Veselá musĕ být, Bĕluško, aby neřekli, že jeí zamýšlena a že tĕ něo uhlodává! — Šťastnou budu i bez něho, dvě léta již jsem ho nevidĕla a celý život ne- musím vidĕti. Ale, že jsem, Libĕ- jí, tvou, za to mi roben musĕ být! Nesmĕjí říci, že mladá kutrovická zeman ka je jako klášteřnice, jeptĕ- ka. Musĕ se mi kořiti a budou te- prve. Máš hořku, Libĕji, nejlepší v celĕ župĕ a to již stojí za to tvĕj statek."

Byla tma, černá tma! — Škoda, že zakrývala Bĕluše obličej a že jí ne- bylo vidĕti do očí, jak planulý, vĕs- tĕvým leskem a jemně líce zatĕhly se bezmĕrnou rozšarpanĕostí, o- nichž se říka, že jsou dcery pekla, že divoký rej se za noci spouští a m- adĕ hochy rdousívají v tanci he- rašném.

"Pohrdl tobĕ, Bĕluško, a ty bĕs si mĕla kaziti mladĕ léta vzpomĕn- kami na blouznivĕ? Užij jich, do- kud dáva ti svĕt blahých rokož- ných dnĕ, a až doví se o tobĕ Pom- něn, alespoň si pomyslí, že žiti mĕ- žĕš bez něho a jak šťastně žiti!" Mladá zeman ka zadupla nožkou a z hluboka si oddechla.

"Opravdu, a udeřaná voda pomo- hla. Nepotĕbovala jsem si lehnout, ani se hodně vypotiti," zašeptala Bĕluška rozkřesávĕji troud a rozsvĕ- tĕlvi kahanĕ. Mladá žena byla opravdu svĕdná touto chvĕli; stĕla zde jako bohyň s očima planoucíma a tvĕží do tem- na zbarvenou. Opĕt se jí tak moc- ně dmla řada, ale rozechvěna city jinĕmi než před chvĕli, rozmarnou hrdost a vzdorovitost, jež radĕji hyne, než by se podala a nechala se- bou vládnouti.

Podzimní vĕtry, jež skučely již cestou jako bĕsové, zalĕhaly pronĕ- kĕvým kvĕtlením do oken. Bĕluška uvrhla se na lĕžko polo- odstojena a brzo zřĕmnula. Vĕsak i ve snĕh obĕrĕla se tĕmiž myšlĕnkami. Prozrazovala to slova, jež se jí chvĕleni drala polootevĕ- řĕným rty.

"Dovedu žiti bez tebe, nebudu si mladĕ léta kaliti! — jsem nejhezčí! — stojím trochu za vĕce než za kutro- vický dvĕr — Musĕ se mi všecko ko- řiti — i ty, hrđy Martinĕji — nebudu klášteřnicĕ — ani pro tebe nezaplĕ- ŗu si se ti vysmĕji — někdy jsem se ti taky tak smĕvala —"

Tĕmĕle sny rdĕly se Bĕluše le- bounekĕ tvĕře, jako ĕerstvé rozkve- tĕlé rĕže a mladĕ prsa vlnila se jí prudĕjĕji a vášnivĕji.

XVIII.

Třebitzská draba.

"Neslyšĕš, jak ti krahulĕ krĕka- jí? Je jich nade vsĕj celĕ hejno. Již nespĕm chvĕli. Tak ani nekĕ- řali, když hořel mĕj nĕm a nĕm mĕ- nem chrĕm," pravil kvĕlický Chĕ- dek o řil noci své ženĕ, vĕbĕhl z chalupe a zaklepal u Raduše na o- kno.

"Kdo to?" ozval se uvnĕř hlas. "Jĕ... Pojď a poslechni, jak nad našimi stĕchami krahulĕji ŕĕ- dujĕ. Sletĕli se sem nad se všech lesĕ."

"Na drabĕch porĕžeš starĕ drva, pravil tenĕ Raduš, poznĕv Chĕd- ka po hlase a mĕkem byl před vra- ty.

Vĕly jako by si řekli, zabĕdovĕli okřĕdlenĕi pronĕkĕvým skřehotem. "U Vĕtva nedĕvno porazil ĩpu, prohodil Raduš.

"Jen si, holoubku, lehni. Po té- kle odĕ všecko "té přejde. Je v ní klokočový prutek." Bĕluška sice sľibula, že si ulehne; ale neucínila tak.

"Nedobĕ začĕtnĕ novĕ vojvoda!" "Vĕsak jsem ĕul, že takhle začne. Mĕ skoro pravdu.

Jĕ taky chodil na draba a rád jsem se k starým bohĕm modřil. Ale nechoďm už od zĕmy a nemo- dlím se k nim už od ĩara. Ale abĕch řel zĕ noci drva klĕti, neudĕlil bych toho, kdyby mĕ Břetislav u- dĕlal zdejším županem. "Přec jen je na opovĕženou pro- nic na nic dĕt posekĕti, co předko- vĕ od nepamĕti ve svĕtĕ ĕĕtĕ chova- li. Ta tĕk mĕj mi říkĕval, kĕle ta- kovĕ kmeny, pod nimiž se liĕe mo- dĕřĕjĕ, podĕtĕnĕjĕ, zĕlym že to bĕvá pro okolĕ znamenĕm. Jednou taky osekali posvĕtĕný strom na ladech a již v lĕškĕm i na Bĕlyhořĕvĕ nĕtĕli hĕvĕb mĕti. Bylo to za toho prvĕ- ho Břetislava; pĕtĕbĕli k nám Nĕm- ĕi, všude všĕcko plenili a páliili, že z obou vesnĕ nezĕstal ani trĕm."

Na dĕtinou opĕt se rozlehl pronĕ- kĕvĕ krĕkĕt. Chĕlĕdek umřkl. K obĕma kmetĕm pĕřĕla se jakĕsĕi postava; ale Chĕlĕdek s Radušem od- kĕpĕli domĕ a dvĕce pĕřĕzili dvoji- zavorou.

Chĕlĕdek se postavil ve svĕtnici dva kroky od okna. Pĕřĕhořĕf zabĕhĕl pĕr lce ve vra- tech na dvĕřka. Chĕlĕdek postoupil ve svĕtnici ještě o dva kroky zpĕti, protože do vnitra nĕhlehli vysokĕ muž.

Pokračování

HLEDĀ SE několik ĕlĕch a pilnĕch sob k zastupovĕnĕm nĕs co. manaĕerĕ k tomto a sousednĕm ĕkresĕm. Služĕ až 5000 roĕnĕ a vĕlohy. Služĕ sprĕv- ĕnĕ, ne vĕce a ne mĕnĕ a zamĕstĕnĕnĕi pojišĕnĕ. Doporuĕnĕi naĕe dĕ vĕm kařĕdĕ banka v kařĕdĕm mĕstĕ. Prĕce spĕřĕvĕ hlavnĕ ve vedenĕi kmeĕciĕř- ĕnĕ. Pošĕte svĕ žĕlostĕi opĕtnĕe žĕ- ŕostĕnĕi kolĕvovanou obĕlkou na THE DOMINION COMPANY Dept. 3

První česká osada ve státĕ Arkansas. Dĕ sedmĕletĕ zkušenosti a dĕe svĕ- ĕstĕvĕi vĕstĕkĕjĕch osob a ĕasopĕřĕ, ĕe- ŕsko-amerĕckĕch smĕl, upravil a vĕstĕ- nĕm nĕkladem vydal JAN KOCOU- REK, zakladatel jeji. Cenĕnĕ tĕ- ĕi knĕzka pro vĕsĕhny ty, již si pĕřĕjĕ bli- žĕjší zprĕvy zĕdĕti o tamnĕm osĕd- ĕnĕ. Pošĕte svĕ žĕlostĕi opĕtnĕe žĕ- ŕostĕnĕi kolĕvovanou obĕlkou na THE DOMINION COMPANY Dept. 3

50 YEARS' EXPERIENCE PATENTS TRADE MARK DESIGNS COPYRIGHTS &c. MUNN & Co. New York

KAŠEL Jest počĕtkem mnohĕch ne- bezpĕčĕných nemocĕ. Krĕde se dĕt a dĕle a vĕce za sebou zĕ- rodek souchtin.

SEVERŮV BALSAM PRO PLICE Užívĕ-li se ho v ĕas zabĕrnĕi vznĕku kařĕ- ĕdĕ pĕlnĕi choroby. Nejĕstĕnĕjĕ lĕk proti kašĕli, zasĕ- mĕvĕnĕi, ĕhronĕckĕ- mu zĕdĕnĕu, krupĕ, zĕnĕtu, ĕhřipĕ. — Cena 25 a 50 ct.

SEVERŮV Olej sv. Gotharda Svým rychlým a jĕstĕm ŕĕnkem stĕle nabĕvĕ vĕšĕho ŕozĕřĕnĕi. Bolĕsti vĕšĕho drĕhu řĕzem zabĕhĕnĕ. — Cena 50 ct. W. F. SEVERA, ĕeskĕ lĕkĕrnĕk, CEDAR RAPIDS, IOWA.

PATENTS GUARANTEED Our fee returned if we fail. Any one sending sketch and description of any invention will promptly receive our opinion free concerning the patentability of same. How to Obtain a Patent sent upon request. Patents secured through us advertised for sale at our expense. Patents taken out through us receive special notice, without charge, in THE PATENT RECORD, an illustrated and widely circulated journal, consulted by Manufacturers and Inventors. Send for sample copy FREE. Address: VICTOR J. EVANS & CO. (Patent Attorneys), Evans Building, WASHINGTON, D. C.

Velká a skvostná mapa ĕech potĕbnĕa v kařĕdĕ domĕcnosti, hlĕv- ĕnĕ ale nejvĕtĕenĕjĕ uĕebĕa pomĕ- ĕku pro nĕše školy, jest na prodej u p. J. F. Špĕrka. Pošĕte si, po- kud zĕsobĕstĕřĕ.

TVRZ & POSPISIL uřĕl se nyní společně HOSTINCE B & M kĕe obsluřĕ rodĕky vĕdy nejĕpĕ- Mĕme kařĕdĕ den ten nejĕpĕřĕ a nejĕstĕnĕjĕřĕi a pravĕ uherĕky gulĕš

a vĕbe vždycky nĕco vĕtĕĕnĕ- ĕo k zakousnutĕi, jako Chĕlĕd- ĕĕv sĕr u. Nejzdrĕvĕjĕ lĕkĕř Mĕbra Brewing Ass'n, dobrĕ lĕhovĕnĕ vĕna, jemnĕ dĕntĕnĕky. Navĕtĕvĕte nĕs

Lĕky dr. Hama neobdĕřĕte v řĕd- ĕnĕ lĕkĕrnĕ, grocerĕch nebo podomnĕch prodĕvĕřĕ. Kĕo řĕdĕ si jeho lĕkĕm, musĕ si pro nĕ dopĕst k dr. Hamovi. Lĕhovĕ stojí \$1.00, řĕst. lĕhovĕ \$5.00. Kĕo řĕdĕ lĕky, neĕřĕ popĕše svou chorobu a zasĕle bankovní draft, postovĕnĕi neb ĕxpressĕ poukĕzku. Lĕky s pĕdĕpisem k uřĕvĕnĕi odeslĕnĕy budou obrĕtem po- řĕšĕ. Pĕlořĕte postovĕnĕi známku na odpovĕřĕ. Adresa:

Dr. C. B. HAM 708-709 National Union Building TOLEDO OHIO

Do Portlandu Orežez pĕřĕsdĕm po drĕze Burlingtonĕ. Spĕĕĕ vĕz, jedouĕi kĕrce z Kan- sas City ĕ do Portland, Ore. vy- jĕždĕ z K. C. kařĕdĕ ĕtvĕrĕk rĕno. K posĕzĕe turistĕvĕ jest zĕle zvlĕst- ĕnĕ slĕužĕbnĕctĕvo uniformovĕnĕ a vĕk- pod zprĕvou zvlĕstĕnĕch pĕřĕvdĕčĕch. Drĕha Burlingtonĕská pĕřĕjĕždĕ tu kĕraj ĕ do Denver, pak po drĕze D. & R. G. do Ogden, kĕde zĕřĕ cestujĕ- ĕi tu nejkrĕsnĕjĕ scenerĕi na svĕtĕ. Pak po drĕze Oregon Short Line O. R. & N. Co k ĕĕi ĕesty. Desĕt hodin odpĕoĕnku v Salt Lake City, tak že cestujĕtĕm jest umořĕnĕo pĕ- ĕrohlĕnĕnĕi si toto krásnĕ a nejzĕ- ĕimĕvĕjĕ mĕsto na celĕm svĕtĕ. Cestujĕtĕ jedouĕi do Oregonu nebo k pĕřĕoři Tĕchomĕřskĕmu, mĕli by pouřĕtĕi tohoto tĕlnĕho vĕletĕnĕo vĕlaku. Tak mĕlo uĕitĕi na kařĕ- lĕm mĕstĕ, kĕde vĕlak ten zastavuje. Nenĕ vĕbece ĕevĕnĕjĕ a pĕhodnĕjĕřĕ- ĕo cestovĕnĕi neĕ ve vĕku tomto. Vagony opĕtĕny jsou tĕm nejĕp- ĕm modernĕm pĕhodĕm. Lĕstky lĕhĕ- ĕĕly jsou honorovĕny pĕ- spĕĕĕ vĕz a cena Pullmanovĕ vĕzu z Kansas City do Portland obĕhĕjĕ pouze \$5.00. Hĕste se o blĕžĕ- ĕi zprĕvy nebo lĕstky u J. Francis G. P. A. v Onaha nebo na nejĕlĕžĕ- ĕtĕnĕi drĕhy B & M. 34.

Jĕzdnĕ řĕd drĕhy Burlington Route

NA JIH No 91 osobnĕ dennĕ... 41.30 dop No 91 osobnĕ vĕzma ne dĕn... 7.14 dop No 91 sĕkĕdnĕ dennĕ... 2.30 rĕmĕ NA SEVER No 92 osobnĕ dennĕ... 7.53 dop No 92 osobnĕ vĕzma ne dĕn... 3.32 dop Nĕklĕdnĕ vĕzma ne dĕn... 6.30 dop

První česká osada ve státĕ Arkansas. Dĕ sedmĕletĕ zkušenosti a dĕe svĕ- ĕstĕvĕi vĕstĕkĕjĕch osob a ĕasopĕřĕ, ĕe- ŕsko-amerĕckĕch smĕl, upravil a vĕstĕ- nĕm nĕkladem vydal JAN KOCOU- REK, zakladatel jeji. Cenĕnĕ tĕ- ĕi knĕzka pro vĕsĕhny ty, již si pĕřĕjĕ bli- žĕjší zprĕvy zĕdĕti o tamnĕm osĕd- ĕnĕ. Pošĕte svĕ žĕlostĕi opĕtnĕe žĕ- ŕostĕnĕi kolĕvovanou obĕlkou na THE DOMINION COMPANY Dept. 3

SEVERŮV BALSAM PRO PLICE Užívĕ-li se ho v ĕas zabĕrnĕi vznĕku kařĕ- ĕdĕ pĕlnĕi choroby. Nejĕstĕnĕjĕ lĕk proti kašĕli, zasĕ- mĕvĕnĕi, ĕhronĕckĕ- mu zĕdĕnĕu, krupĕ, zĕnĕtu, ĕhřipĕ. — Cena 25 a 50 ct.

SEVERŮV Olej sv. Gotharda Svým rychlým a jĕstĕm ŕĕnkem stĕle nabĕvĕ vĕšĕho ŕozĕřĕnĕi. Bolĕsti vĕšĕho drĕhu řĕzem zabĕhĕnĕ. — Cena 50 ct. W. F. SEVERA, ĕeskĕ lĕkĕrnĕk, CEDAR RAPIDS, IOWA.

PATENTS GUARANTEED Our fee returned if we fail. Any one sending sketch and description of any invention will promptly receive our opinion free concerning the patentability of same. How to Obtain a Patent sent upon request. Patents secured through us advertised for sale at our expense. Patents taken out through us receive special notice, without charge, in THE PATENT RECORD, an illustrated and widely circulated journal, consulted by Manufacturers and Inventors. Send for sample copy FREE. Address: VICTOR J. EVANS & CO. (Patent Attorneys), Evans Building, WASHINGTON, D. C.

Velká a skvostná mapa ĕech potĕbnĕa v kařĕdĕ domĕcnosti, hlĕv- ĕnĕ ale nejvĕtĕenĕjĕ uĕebĕa pomĕ- ĕku pro nĕše školy, jest na prodej u p. J. F. Špĕrka. Pošĕte si, po- kud zĕsobĕstĕřĕ.

TVRZ & POSPISIL uřĕl se nyní společně HOSTINCE B & M kĕe obsluřĕ rodĕky vĕdy nejĕpĕ- Mĕme kařĕdĕ den ten nejĕpĕřĕ a nejĕstĕnĕjĕřĕi a pravĕ uherĕky gulĕš

Lĕky dr. Hama neobdĕřĕte v řĕd- ĕnĕ lĕkĕrnĕ, grocerĕch nebo podomnĕch prodĕvĕřĕ. Kĕo řĕdĕ si jeho lĕkĕm, musĕ si pro nĕ dopĕst k dr. Hamovi. Lĕhovĕ stojí \$1.00, řĕst. lĕhovĕ \$5.00. Kĕo řĕdĕ lĕky, neĕřĕ popĕše svou chorobu a zasĕle bankovní draft, postovĕnĕi neb ĕxpressĕ poukĕzku. Lĕky s pĕdĕpisem k uřĕvĕnĕi odeslĕnĕy budou obrĕtem po- řĕšĕ. Pĕlořĕte postovĕnĕi známku na odpovĕřĕ. Adresa:

Dr. C. B. HAM 708-709 National Union Building TOLEDO OHIO

Nejvĕtĕenĕjĕřĕ QUINCY PIVO Ćepuje pouze FRANK BECK VE WILBER.

Ćepujem znamenĕtĕy tento ležĕk v na- řĕm hostĕnĕi a mĕme na sklĕdĕ ty nejĕpĕřĕ starĕ Kentuckĕ kořalky, jemnĕ vĕna, dĕntĕnĕky atĕ.

U nĕs dostanĕte vĕdy to nejĕpĕřĕ zĕořĕ. Hĕ- vĕnĕ v mĕm hostĕnĕi mĕm vĕlkĕ zosobĕ vĕřĕch lĕkĕřĕ, lĕhovĕho pĕva a prodĕvĕřĕ zacy- ve vĕlkĕm. O hojnĕo pĕřĕĕ řĕdĕ Frank Beck

Borecky & ŠAŠEK WILBER NEB.

Novĕ zásoby zimnĕho a pod- zimnĕho zĕořĕi ja- ko: Zimnĕ obleky pro pĕny a hochy. Ženskĕ plĕšĕ a kabĕty. Spodnĕi pĕrdlo vĕšĕho drĕhu a tr- vantĕivĕ obuv. Nejĕstĕnĕjĕřĕ zim- nĕ zĕořĕi, pĕřĕlĕ vĕnĕĕ, vĕ- tĕnĕ pĕrdlo a zĕořĕi ozdĕb- ĕnĕ a molĕn. Zimnĕky modnĕi i vĕsednĕi, odĕvy do práce atĕ. Žĕdnĕ zĕořĕi z bankroĕtnĕch stĕřĕ, nĕbĕřĕ vĕo novĕ, ĕer- stĕvĕ a v cenĕch nejĕvĕnĕjĕřĕch.

KAŽDĀ ZMĒNA POĀASĪ MĀ zĕoubnĕ vĕlv na dĕchĕcĕ ŕstroji a písobĕ

Nastuzenĕi, Kařĕl, Ochřaptĕnĕi, Ztrĕtu hlasu, Souchtinĕy. Zařĕmĕvĕnĕi, Zĕduch, Bolĕsti v krku, Zĕnĕt pĕřĕduřĕk, Souchtinĕy.

SEVERŮV Balsam Pro Plíce

rychle ŕĕnkĕje pĕřĕm na sĕdlo choroby, utĕřĕjĕ a hojĕ, zabĕrnĕje vznĕku řĕžĕch chorob. "Severovĕm Balsamem pro plĕce vĕlĕřĕlo "jsem si jedĕnou svou ĕerĕusku z krupĕ; "doktor se dĕvil a pravil, že sotva jedĕna z "